

Lapsityöstä Yhdysvalloissa

Courtenay Lemonin mukaan kirj. Lyydi Gratchef.

Vuonna 1902 astui Connecticutin valtiossa voimaan lapsityötä rajoittava laki, joka vaikutti sen että New Hartfordin puuvillamyllyt heti muutettiin Alabamahan. Etelässä nimittäin ei ollut mitään lapsijahtia esäviä lakeja ja lapsia sensijaan oli kyliksi, joten lapsityön riistäjille siellä avautui parempi tilaisuus kuin pohjoisessa joulua alaikäisten lasten lihasta ja verestä itselleen lihavia voittoja.

Samoin kuin Englannissa vanhaan aikaan niin täälläkin on riistäjien taholta kaikin keinoin vastustettu lakiehdotuksia lapsityön rajoittamiseksi tai kokonaan poistamiseksi ja kun sellaisia lakeja on saatu laadituksi, on niitä tavalla taikka toisella koe etä saada merkityksettömiksi.

Tällainen menettely ei kuitenkaan voine enään jatkua, kun n.k. Keatingin lakiehdotus on kongressissa tullut hyväksytyksi ja jos tämä koko Yhdysvaltoja käsittävä lapsityölaki asianmukaisesti pannaan käytäntöön. Tämä kongressin läpäissyt laki kyllä vielä kaipaa Yhdysvaltain ylösköiden lausunnon ja päätösten sen perusteluilmoitusta. Myöskin voi joku konstinsa oppinut lakimies siinä löytää n.s. "jokerin", aukkopalkan, jonka turvissa riistäjät tätä lakia voivat kiertää ja niin ollen olla koko laki vallan tehoton. Mutta viime mainitun varalta on jo lakia laadittaessa varustauduttu, joten siitä ei niin suurta pelkoa.

Tässä maassa lasketaan olevan noin kaksi miljoonaa lapsityöläistä, joista edellä mainittu laki pelastaisi noin 150,000 lasta. Tämän uuden lain mukaan kielletään kaikki alle 14 vuotiaat työskentelemästä tehtaissa, joissa tuotetaan tarveaineita valtioiden välistä kauppaa varten. Se laki myös kieltää alle 16 vuotiaita työskentelemästä enempää kuin kahdeksan tuntia päivässä, iltasin ei ollenkaan eikä kaivannoissa saa alle 16 vuotiaat työskennellä ensinkään. Tämä laki astuu voimaan niissäkin kolmessa valtiossa, joissa vielä sallitaan alle 14 vuotiaitten työskennellä tehtaissa ja myllyissä. Samoin yhdeksässätoista valtiossa, joissa ei ole alle 16 vuotiaitten kielletty tekemästä työtä kaivannoissa. Viidessätoista valtiossa vielä sallitaan alle 16 vuotiaitten tehdä ylityötä sekä kahdeksakymmenessäyhdeksässä valtiossa saavat alle 16 vuotiaat tehdä pitempiä kuin kahdeksan tunnin työpäiviä. Puheenaoleva uusi kansallinen laki lopettaa tuon lapsityön riistäännän.

Tämä laki astuu voimaan vasta ensi syyskuulla. Silloin ne 25,000 puuvillamyllyn lapsityöläisistä, jotka nyt alottavat työnsä pimeässä—aamulla kello 6—sekä lopettavat sen pimeässä—illalla kello 6—jälleen saavat oppia leikkimään tai hiukkasen levähtää. Tietenkin useitten näis-

tä lapsista on heti antauduttava sellaisille ansioaloille, joihin ei kansallinen lainlaadinta ulotu niinkuin esim. maanviljelysalalle. Sellaisilla aloilla jo ennestään työskentelee 1,850,000 lapsityöläistä. Kivihiilikäivannoissa työskentelee tuhansia lapsia, samoin kannutuslaitoksissa ja teurastamoissa.

Kongressilla ei ole valtaa järkeä teollisuutta eri valtioissa ja sen vuoksi se ei voikaan suorastaan kieltää ottamasta lapsia työhön. Siksi kansallinen lainlaadinta voikin ulottua vain tavallisiin tuotteisiin.

Uuden kansallisen lain mukaan ei minkäänlaisia tehdastooteita saa kulettua välittäjille eikä edes tehtaan varastohuoneisiinkaan, jos tehtaassa on ollut työssä lapsia 30 päivää ennen tuotteitten kuljettamista. Siis ei ollenkaan uloa tehtaasta. Jos

nitusta Keatingin lakiehdotuksesta, mainitsi senaattori Overman ylpeydellä, että Pohjois-Carolinassa oli vähemmän 14—16 vuotiaita lapsia vankiloissa ja muissa parannuslaitoksissa kuin missään muussa valtiossa. Tiettyähän on että samat ihmislapset eivät voi olla kahdessa paikassa yhtä aikaa—teollisuusvankilassa ja tavallisessa.

Etelävaltioissa lapset suurimaksi osaksi elättävät leskiksi joutuneita äitejään. Onkin huomattu erikoinen leskivaimojen keskittyminen etelän puuvillamyllykyliin. Siellä olevissa tehtaissa ovat koneetkin rakennetut niin mataliksi että vain lapset voivat niitä hoitaa. Aikuisten pitäisi niillä työskennellä kunnassa asemossa.

Pohjois-Carolinassa eräs tutkija huomasi 118 lainrikkomusta 28:ssä tehtaassa. Eräs toinen tutkija löysi Mississippin valtiossa 158 lainrikkomusta 8:ssä kannutuslaitoksessa yhden kunkauden ajalla.

Monessa valtiossa riistäjät pää-

Mutta näistä lapsista kasvaa enimmäkseen ala-maailman kansaa. He ovat kuin tuomitut ulkopuolelle yhteiskunnan. He ovat sekä ruumiillisesti että henkisesti hylkyjä kehdoissa haetaan saakka.

Tällaisille seikoille ei valistunut työväestö saa selkäänsä kääntää eikä silmiään ummistaa. Sosialismin valoon heränneet työläiset ovat velvolliset entistä suuremmalla innolla tekemään työtä työläisten—vielä nukkuvien—herättämiseksi mutta yhteiskuntaan rakentamaan. Se ei ole ni oastaan tarpeellista vaan välttämätöntä kaikkien työläisten edun kannalta katsoen.

PIMEÄSTÄ VALOON.

(Jatkoo ensimäiseltä sivulta)

Suon sumu on kuitenkin vähitellen hälventynyt. Raatajan näköpiiri on avartunut. Hän on alkanut näkemään eteensä. Tuntemaan syyn kovaan kohtaloonsa. Hän on alkanut tuntemaan oman itsensä ja kuinka suuresta merkityksestä hän on yhteiskun-

Työläisiä pumpulimyllyissä demokratisessa Georgiassa.

tehtailija haluaa kiertää lakia on hänen säilytettävä tuotteet siellä missä ne tuotetaan, siis tehtaassa. Mutta arvelaan tehtailijoihin olevan vähemmän halukkaita muuttamaan tehtaitaan vastastuoneiksi. Toiset lapsityön riistäjät ovat kertoneet kansallisen lapsityökomitean jäsenille, että he eivät pitäisi lapsia työssä tehtaissaan, vaan tekevät sen toisten tehtailijoihin pakoittamina.

Ei varsin kauan sitte oli yleisenä tapana antaa lapsityöläisille vittoja heidän ollessaan työssä tehtaassa. Riistäjät hankkivat lasten vanhemmilta luvan sellaiseen. Tällaista raakunutta puolustukseen kirjotti Pelzer & Benton (South Carolina) myllyjen presidentti "Trademanissa": "karkoittakaa lapset tehtaista ja he tulevat juoksemaan viljein ja kurttomina, kasvavat pahanpäisiksi sekä ovat myöhäisessä elämässään hallitsemattomia." Kun kongressin istunnoissa käytiin väittelyä alussa mai-

seivät sellaisella kuin yhden dollarin sakolla, jonka senkin usein lasten vanhemmat joutuvat maksamaan. Vieläkin useammin tehtailijoille tuomitut sakot joko siirretään toiseen aikaan tai kokonaan pyyhkiään pois kirjoista maksamatta. Monesti tehtaitten tarkastajat etukäteen varoittavat tehtailijoita ennen käyntiään tarkastusmatkoilla.

Etelävaltioissa on varsin tavallinen näky, että lapset menevät lammoissa tehtaisiin sen sijaan että menisivät kouluun. Lasten kehitys jää kokonaan sivuasiaksi. Jos eivät työskentele tehtaissa niin maanviljelyksessä. Joillakin etelävaltioitten maanviljelysaluilla on koulutermi vain 20—30 päivää sen vuoksi että lapsia ei tule kouluun.

Marylandissa, Delavareessa ja New Jerseyssä siirtyy joka kevät satoja kaupunin lapsia vanhempiensa mukana poimimaan marjoja. Tätä työnantajat kutsuvat lasten "huvitukseksi luonnon helmaan".

nassa. Ja, että ne äärettömät rikkauudet, jotka kapitalistiluokka omistaa, ovat työläisten työn tuloksia, lukuunottamatta luonnonrikkauksia, jotka nekin sama luokka on tyystin itsellensä ansainnut. Aikansa pimeässä harhailut raataja hämäästi jo näkee tulevaisuuteen; näkee taaksensa synkkään menneisyyteen; näkee että samalla kärsimysten katkeralla tiellä on miljoonia samantaisia eksyneitä, jotka eivät ole kohtalonsa kylmää todellisuutta oivaltaneet, jotka ovat kärsimyksillensä huojennusta vääriä taholta etsineet, eivätkä sieltä mistä se on saatavissa, itseltänsä tovereiltansa. Vain sikäli selkenee raatajan tie ja katoaa suon sumu, kun niiden eteen toimitaan, kun niitä esteitä poistetaan. Ne eivät selkene itsestään. Ei. Jokaisella on osa suoritettavanaan. Mitä parhaiten osansa suorittaa, sitä selkeämmäksi tulee raatajan kohtalo ja sitä tiukemmin hän käy kohtalonsa korjaamaan. A. P.—o.